

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych i zmieniającej dyrektywę 2008/7/WE

COM(2011) 594 final

(2012/C 181/11)

Sprawozdawca: **Stefano PALMIERI**

Dnia 19 października 2011 r. Rada, działając na podstawie art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych i zmieniającej dyrektywę 2008/7/WE

COM(2011) 594 final.

Sekcja ds. Unii Gospodarczej i Walutowej oraz Spójności Gospodarczej i Społecznej, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 7 marca 2012 r.

Na 479. sesji plenarnej w dniach 28 i 29 marca 2012 r. (posiedzenie z 29 marca) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 164 do 73 – 12 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES), w zgodności ze stanowiskiem Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾, przyjmuje z zadowoleniem wnioski Komisji Europejskiej dotyczące wprowadzenia podatku od transakcji finansowych (PTF), w pełni zbieżny z poglądami, które EKES przedstawił już w swych opiniach⁽²⁾.

1.2 Już w swej poprzedniej opinii⁽³⁾ EKES podkreślił, że należy przywrócić autonomię finansową Unii Europejskiej, jak to pierwotnie określono w art. 201 traktatu rzymskiego. W tym właśnie kontekście PTF może stanowić, zdaniem EKES-u, jeden z fundamentalnych elementów nowego systemu zasobów własnych Unii, instrument mogący zapewnić niezbędną samowystarczalność finansową w kontekście wieloletnich ram finansowych 2014–2020.

1.3 EKES podkreśla potrzebę powszechnego zastosowania PTF, niemniej – tak jak stwierdził już w swej opinii z 15 lipca 2010 r. (zob. przypis 2) – uważa, że najlepszym sposobem osiągnięcia tego celu byłoby wprowadzenie PTF w Unii Europejskiej. Zgodnie ze stanowiskiem komisarza Algirdasa Semety

⁽¹⁾ „Parlament Europejski jest przychylny wprowadzeniu podatku od transakcji finansowych, który poprawiłby funkcjonowanie rynku dzięki ograniczeniu spekulacji i przyczyniłby się do finansowania światowych dóbr publicznych oraz ograniczenia deficytu publicznego”.

Sprawozdanie Parlamentu Europejskiego w sprawie innowacyjnych metod finansowania na szczeblu globalnym i europejskim. 2010/2105(INI) – tekst przyjęty 8 marca 2011 r.

⁽²⁾ Opinia z inicjatywy własnej w sprawie podatku od transakcji finansowych, przyjęta 15 lipca 2010 r. (Dz.U. C 44 z 11.2.2011, s. 81). Opinia w sprawie komunikatu Komisji „Opodatkowanie sektora finansowego” COM(2010) 549 final, przyjęta 15 czerwca 2011 r. (Dz.U. C 248 z 25.8.2011, s. 64).

⁽³⁾ Opinia w sprawie komunikatu dotyczącego przeglądu budżetu UE (Dz.U. C 248 z 25.8.2011, s. 75).

i Parlamentu Europejskiego EKES jest zdania, że – podobnie jak w wypadku wielu strategii o charakterze globalnym (na przykład w zakresie zmiany klimatu) – UE może i powinna odgrywać wiodącą i autorytatywną rolę w tej dziedzinie⁽⁴⁾. EKES uważa jednak, że należy poczynić jak największe wysiłki, aby podatek ten został wprowadzony na poziomie globalnym.

1.3.1 EKES uważa, że do tego kontekstu pasuje pismo ministrów ds. finansów z dziewięciu państw członkowskich UE (Niemiec, Francji, Włoch, Austrii, Belgii, Finlandii, Grecji, Portugalii i Hiszpanii) do prezydencji duńskiej, w którym pochlebnie odnieśli się oni do jej decyzji o przyspieszeniu analizy i negocjacji w sprawie zastosowania PTF.

1.4 EKES uważa, że wprowadzenie PTF wpisuje się w szerszy proces, zapoczątkowany przez Komisję, polegający na przeglądzie głównych dyrektyw w sprawie rynków instrumentów finansowych (COM(2011) 656 i COM(2011) 652) w celu zagwarantowania większej przejrzystości, wydajności i skuteczności tychże rynków. Ponadto, jak już wskazano w poprzedniej opinii, EKES uważa, że poprzez odpowiednie regulacje i nadzór należy zapewnić stabilność i efektywność sektora finansowego, a tym samym ograniczenie podejmowania nadmiernego ryzyka, a także tworzenie właściwych zachęt dla instytucji sektora finansowego.

1.5 EKES uważa, że w celu wyeliminowania lub przynajmniej ograniczenia do minimum ryzyka delokalizacji działalności finansowej do zasady siedziby (lub terytorialności) proponowanej przez Komisję należy dołączyć zasadę emisji (*issuance principle*) przedstawioną przez Parlament Europejski. Zgodnie

⁽⁴⁾ ALGIRDAS SEMET, 17 lutego 2012 r.: „EU tax coordination and the financial sector. EU Commissioner for Taxation and Customs Union, Audit and Anti-Fraud. Speech/12/109”, Londyn.

z zasadą emisji opodatkowaniu (podobnie jak opłacie skarbowej) podlegają transakcje dotyczące wszystkich instrumentów finansowych emitowanych przez osoby prawne zarejestrowane w UE, gdyż w przeciwnym razie umowy kupna lub sprzedaży nie będą możliwe do zastosowania⁽⁵⁾.

1.6 EKES uważa, że zastosowanie PTF zapewni sprawiedliwszy udział sektora finansowego w budżecie publicznym Unii Europejskiej i w budżetach krajowych państw członkowskich.

1.7 EKES pozytywnie ocenia fakt, że dzięki ustanowieniu PTF możliwa będzie zmiana systemu korzyści podmiotów finansowych poprzez zmniejszenie wolumenu operacji finansowych o wysokiej częstotliwości i krótkim czasie realizacji zlecenia (*high frequency and low latency trading*). Operacje te mają silnie spekulacyjny charakter, powodują niestabilność rynków finansowych i są całkowicie oderwane od normalnego funkcjonowania gospodarki realnej. Za pośrednictwem PTF będzie zatem można stabilizować rynki finansowe, zwiększając korzyści ze średnio- i długoterminowych transakcji finansowych, które mogą być kierowane do sektora przedsiębiorstw.

1.7.1 EKES uważa, że związane z wprowadzeniem PTF spowolnienie transakcji o silnie spekulacyjnym charakterze będzie istotnym czynnikiem stabilizującym wahania cen papierów wartościowych na rynkach finansowych, dzięki czemu przedsiębiorstwa działające w ramach gospodarki realnej będą miały stabilniejsze perspektywy finansowe w związku z własnymi inwestycjami⁽⁶⁾.

1.8 Zdaniem EKES-u jednym z najważniejszych skutków wprowadzenia PTF może być poprawa sytuacji w zakresie długów państwowych. Kryzysy związane z państwowymi instrumentami dłużnymi stają się poważniejsze w okresach silnej niestabilności finansowej. Wzrost dochodów wynikający z ustanowienia PTF przyczyni się do większej stabilizacji fiskalnej, zmniejszając potrzebę dalszego zadłużania się. Skutek ten będzie miał charakter bezpośredni dla zasobów wpływających do budżetów państw członkowskich i pośredni dla zasobów wpływających do budżetu UE, zastępujących wkłady państw członkowskich.

1.9 EKES zwraca uwagę, że wprowadzenie PTF, przyczyniając się do harmonizacji podatków, zapewniłoby właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, co pozwoliłoby uniknąć zakłóceń w sytuacji, gdy dotychczas już co najmniej dziesięć państw członkowskich UE wprowadziło różnorodne formy tego podatku.

⁽⁵⁾ Parlament Europejski: „Projekt sprawozdania w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu opodatkowania transakcji finansowych zmieniającej dyrektywę 2008/7/WE”, sprawozdawca: Anni Podimata (10 lutego 2012 r.).

⁽⁶⁾ Schulmeister, S., 2011, „Implementation of a General Financial Transaction Tax. Austrian Institute of Economic Research”, na zlecenie Federalnej Izby Pracy. Griffith-Jones, S., Persaud, A., 2012, „Financial Transaction Taxes”, <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/2012/2012/201208ATT37596/201208ATT37596EN.pdf>.

1.10 EKES podkreśla potrzebę zachowania ostrożności w zarządzaniu negatywnymi makro- i mikroekonomicznymi następstwami wdrożenia przepisów w zakresie PTF poprzez wyeliminowanie lub, przynajmniej, ograniczenie związanego z nimi ryzyka i kosztów. Dlatego też EKES uważa, że dla złagodzenia najpoważniejszych konsekwencji negatywnych, jakie zastosowanie PTF może mieć dla gospodarki realnej, konieczne jest rozważenie wprowadzenia odpowiednich mechanizmów kompensujących.

1.10.1 EKES uważa, że monitorowanie i późniejszą ocenę następstw zastosowania PTF (w sprawozdaniu przekazywanym Parlamentowi i Radzie) należy przewidzieć co roku, a nie dopiero po upływie trzech lat od wprowadzenia wspomnianego podatku⁽⁷⁾.

1.11 EKES jest zdania, że ocena skutków wprowadzenia PTF powinna uwzględniać skutki długoterminowej redukcji PKB (jak stwierdzono w ocenie skutków Komisji), a także ogólne konsekwencje pod względem jego wkładu: 1) w poprawę funkcjonowania rynków finansowych dzięki ich lepszej stabilizacji, 2) w przesunięcie inwestycji do gospodarki realnej, 3) w politykę regulacyjną zdolną zwiększyć wydajność, skuteczność i przejrzystość europejskich rynków finansowych; 4) w konsolidację podatkową w państwach członkowskich, osiągniętą dzięki większej dostępności środków; 5) w oszczędności i inwestycje gospodarstw domowych. Zgodnie z najnowszymi szacunkami, są to czynniki, które łącznie mogą doprowadzić do długoterminowego wzrostu PKB nawet o 0,25 %⁽⁸⁾.

1.12 EKES wyraża wątpliwości co do oceny skutków zastosowania PTF dołączonej do wniosku Komisji. Uważa, że nie uwzględniono w niej szeregu skutków – częściowo wymienionych w niniejszej opinii – co może podważyć całościową ocenę samego wniosku. W związku z tym zwraca się do Komisji o niezwłoczne przeprowadzenie bardziej szczegółowej oceny dodatkowej.

1.13 EKES popiera decyzję Komisji, by zaproponować PTF zamiast podatku od działalności finansowej (PDF). Mimo że ten ostatni skuteczniej regulowałby aspekty związane z dystrybucją (dzięki lepszemu powiązaniu z dochodami generowanymi przez działalność finansową), to jednak istnieje poważne ryzyko, że zostałby on przeniesiony na konsumentów i przedsiębiorstwa, a zarazem w mniejszym stopniu przyczyniałby się do stabilizacji rynków finansowych.

1.14 Zdaniem EKES-u warto odnotować, że według badań Eurobarometru od jesieni 2010 r. odsetek obywateli europejskich popierających wprowadzenie PTF nie spada poniżej 60 %. Jesienią 2010 r. wyniósł on 61 %, wiosną 2011 r. – 65 %, a jesienią 2011 r. – 64 %⁽⁹⁾. Dlatego też wprowadzenie PTF może stanowić pierwszy istotny krok na drodze do odzyskania przez sektor finansowy niezbędnego zaufania obywateli europejskich.

⁽⁷⁾ Jak wskazano w ocenie skutków Komisji, SEC(2011) 1103 final.

⁽⁸⁾ Griffith-Jones, S., Persaud, A., 2012, op.cit.

⁽⁹⁾ European Commission, 2011, Eurobarometer 76 – „Public opinion in the European Union. First Results”. Badanie: listopad 2011 r. Publikacja: grudzień 2011.

1.15 EKES, jako organ doradczy Komisji, Parlamentu i Rady, zobowiązuje się do ciągłego monitorowania tego procesu, za pośrednictwem którego wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia PTF zostanie przełożony na przepisy prawa.

2. Wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych

2.1 Na szczytach G-20 odbywających się od 2009 r. (Pittsburgh, Toronto, Cannes) Komisja zwraca uwagę na potrzebę wprowadzenia podatku od transakcji finansowych na szczeblu światowym. Mając to na uwadze, 7 października 2010 r. Komisja opublikowała komunikat na temat opodatkowania sektora finansowego COM(2010) 549 final.

2.2 Obecnie, w bardziej usystematyzowanych ramach, Komisja proponuje ponownie opodatkowanie transakcji finansowych. Wniosek wpisuje się w nowe wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020, przedstawione przez Komisję w celu zapewnienia – za pomocą bardziej odpowiedniego i rygorystycznego systemu zasobów własnych – większej autonomii finansowej dla wieloletniego budżetu Unii Europejskiej⁽¹⁰⁾.

2.3 Wprowadzenie podatku dotyczy transakcji finansowych przeprowadzanych przez instytucje finansowe z wyjątkiem tych, które są istotne dla: obywateli i przedsiębiorstw (zawieranie umów ubezpieczeniowych, kredyty hipoteczne i konsumpcyjne lub usługi płatnicze), transakcji na rynku pierwotnym (z wyjątkiem emisji i umorzenia akcji i jednostek w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) oraz alternatywnych funduszy inwestycyjnych AFI) oraz transakcji walutowych na rynku kasowym (nie walutowych instrumentów pochodnych).

2.4 Podmioty uiszczające PTF to instytucje finansowe, które działają jako strona transakcji finansowej *na własny rachunek lub na rachunek innego podmiotu, lub działające w imieniu strony transakcji*. Nie podlegają mu transakcje finansowe z Europejskim Bankiem Centralnym i krajowymi bankami centralnymi. Podmioty partnerów centralnych (CCP), centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW), międzynarodowe depozyty centralnych papierów wartościowych (MDCPW) i Europejski Instrument Stabilności Finansowej nie są uznawane za instytucje finansowe, gdyż pełnią funkcje, których nie można uznać samych w sobie za transakcje finansowe.

2.5 By złagodzić ryzyko delokalizacji, które z pewnością wystąpi, należy zastosować zasadę siedziby (lub terytorialności), zgodnie z którą liczy się państwo członkowskie, w którym mają siedzibę zaangażowane podmioty finansowe, a nie lokalizacja transakcji. Transakcja podlega podatkowi, jeżeli przynajmniej jedna z instytucji finansowych uczestniczących w transakcji posiada siedzibę w UE.

⁽¹⁰⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady (COM(2011) 398 final) określający wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020, który stanowi transpozycję przepisów komunikatu Komisji COM(2011) 500 z 29 czerwca 2011 r. w sprawie budżetu z perspektywy „Europa 2020”.

2.5.1 Zgodnie z art. 3 dyrektywy instytucje finansowe mają siedzibę w jednym z państw członkowskich, jeżeli spełniają przynajmniej jeden z następujących warunków:

- zostały zatwierdzone przez władze danego państwa członkowskiego dla celów działania w takim charakterze, w odniesieniu do transakcji objętych tym zatwierdzeniem;
- mają siedzibę w danym państwie członkowskim;
- ich stały adres lub stała siedziba znajduje się w danym państwie członkowskim;
- mają oddział w danym państwie członkowskim;
- są stroną działającą na własny rachunek lub na rachunek innego podmiotu, lub działającą w imieniu strony transakcji, w ramach transakcji finansowej z inną instytucją finansową posiadającą siedzibę w tym państwie członkowskim lub z inną stroną, która posiada siedzibę na terytorium tego państwa członkowskiego i nie jest instytucją finansową⁽¹¹⁾.

2.6 PTF staje się wymagalny w momencie realizacji transakcji finansowej. Ze względu na różnorodny charakter transakcji przewiduje się dwie różne podstawy opodatkowania. Pierwszą stosuje się do transakcji innych niż związane z umowami dotyczącymi instrumentów pochodnych i odnosi się ona do zapłaty, którą podmiot uiszcza lub powinien uiszczyć stronie trzeciej. Jeżeli wielkość zapłaty jest niższa od rynkowej lub się jej nie przewiduje, podstawa opodatkowania zostanie obliczona po cenie rynkowej. Drugą podstawę opodatkowania stosuje się w odniesieniu do transakcji finansowych związanych z umowami dotyczącymi instrumentów pochodnych i wynosi ona tyle samo, co znana kwota umowy dotyczącej instrumentów pochodnych w chwili realizacji transakcji.

2.6.1 Stawki minimalne, jakie państwa członkowskie powinny zastosować wobec podstawy opodatkowania, dzielą się na:

- i) 0,1 % w wypadku transakcji finansowych innych niż związane z umowami dotyczącymi instrumentów pochodnych;
- ii) 0,01 % w wypadku transakcji finansowych związanych z umowami dotyczącymi instrumentów pochodnych.

Państwa członkowskie mogą stosować tę samą stawkę dla wszystkich transakcji finansowych należących do tej samej kategorii, lecz mają również prawo zastosować wyższe stawki niż ustalone stawki minimalne.

2.7 Podmiot odpowiedzialny za zapłatę podatku to każda instytucja finansowa, która uczestniczy w transakcji jako jej strona, w imieniu innych podmiotów, w imieniu strony transakcji lub w wypadku, gdy transakcja finansowa została zrealizowana na jej rachunek, niemniej jednak uważa się, że pozostałe strony transakcji odpowiadają solidarnie pod pewnymi

⁽¹¹⁾ W wypadku spełnienia więcej niż jednego warunku macierzysty kraj zostanie wyznaczony z uwzględnieniem pierwszego z wymienionych warunków, który zostanie spełniony.

warunkami. Niemniej państwa członkowskie mają swobodę wskazania innych podmiotów odpowiedzialnych, a także określenia zobowiązań rejestracyjnych, księgowych, sprawozdawczych i innych, mających na celu zapewnienie efektywnej zapłaty podatku.

2.8 W wypadku transakcji prowadzonych drogą elektroniczną podatek musi zostać uiszczony w chwili, gdy staje się on wymagalny. W innych przypadkach przewiduje się maksymalny okres trzech dni roboczych.

2.9 Zadaniem państw członkowskich jest przyjęcie środków zapobiegających oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom. W tym zakresie Komisja może zaproponować akty delegowane po konsultacji z Radą.

2.10 Wprowadzenie PTF wiąże się ze zniesieniem i niewprowadzaniem innych podatków od transakcji finansowych na szczeblu państw członkowskich.

2.11 Zgodnie z propozycją Komisji Europejskiej przyjęcie wspólnego podatku minimalnego – którego wprowadzenie przewiduje się z dniem 1 stycznia 2014 r. – umożliwiłoby zharmonizowanie inicjatyw dotyczących PTF, podjętych już przez państwa członkowskie, zapewniając prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku.

2.12 Decyzję o przyjęciu podatku od transakcji finansowych podjęto po sporządzeniu oceny skutków, w której uwzględniono inną alternatywę polegającą m.in. na wprowadzeniu podatku od działalności finansowej (PDF), uznając jednak, że zastosowanie PTF jest lepszym rozwiązaniem. Na podstawie oceny skutków oszacowano, że roczne dochody z PTF wyniosą 57 mld euro⁽¹²⁾ (37 mld powinno trafić do budżetu UE, a pozostałe 20 mld do budżetów poszczególnych państw członkowskich).

2.13 Przewiduje się, że Komisja będzie wysyłać Radzie sprawozdanie okresowe w sprawie zastosowania dyrektywy wraz z ewentualnymi propozycjami zmiany. Pierwsze sprawozdanie przewiduje się na 31 grudnia 2016 r., a następne będą sporządzane co 5 lat.

3. Uwagi ogólne

3.1 Za pośrednictwem niniejszej opinii EKES zamierza ocenić wniosek Komisji, który ma na celu propagowanie dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych (COM(2011) 594 final⁽¹³⁾).

3.2 Celem niniejszej opinii jest kontynuacja rozważań w ramach wyznaczonych już wcześniej w opinii z inicjatywy własnej z 15 lipca 2010 r. w sprawie podatku od transakcji

finansowych, a także w opinii z 15 czerwca 2011 r. (zob. przypis 2) w sprawie komunikatu dotyczącego opodatkowania sektora finansowego (COM(2010) 549 final).

3.3 U podstaw wniosku dotyczącego PTF leży przekonanie, że w wyniku rozwoju technologii informacyjno-komunikacyjnych rynki finansowe wykazały – w ciągu ostatnich 20 lat – gwałtowny wzrost wolumenu transakcji finansowych oraz zmienności cen, powodując destabilizację gospodarki światowej⁽¹⁴⁾.

3.3.1 Rynki finansowe przestają być *instrumentami* pozyskiwania środków finansowych dla gospodarki realnej i zaczynają stopniowo *same w sobie* odgrywać kluczową rolę, *spychając* tym samym tę gospodarkę *na boczny tor*. W świetle tej sytuacji EKES uważa, że wskazane jest, by rynki te podlegały mechanizmom zapewniającym wydajność dzięki regulacji i skuteczność dzięki przejrzystości, gwarantując ponadto, że będą one wносить stosowny wkład – podobnie jak inne czynniki produkcji – do budżetu UE i do budżetów państw członkowskich⁽¹⁵⁾.

3.3.2 Podkreślając, że obecny kryzys wywołany został przez kryzys finansowy z 2007 r. i objął gospodarkę realną w 2008 r.⁽¹⁶⁾, EKES uważa, iż sektor w największym stopniu odpowiedzialny za ten kryzys – czyli sektor finansowy – powinien wnieść odpowiedni wkład do jego przezwyciężenia. Do tej pory państwa członkowskie zobowiązały się udzielić sektorowi finansowemu wsparcia (pod względem finansowania i gwarancji) w wysokości 4 600 mld euro, co odpowiada 39 % PKB UE-27 z 2009 r. Pomoc ta stanowiła niebezpieczne obciążenie dla finansów publicznych niektórych państw członkowskich UE, wywołując groźny kryzys strefy euro⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁴⁾ Transakcje walutowe mają przynajmniej 70-krotnie wyższą wartość od handlu towarami i usługami na szczeblu światowym. W 2006 r. wartość wymiany na rynkach instrumentów pochodnych w Europie 84-krotnie przewyższała PKB, podczas gdy wartość wymiany na rynkach kasowych (kupno lub sprzedaż walut lub papierów wartościowych na podstawie natychmiastowych umów zawieranych „on the spot”) była zaledwie 12-krotnie wyższa od nominalnego PKB UE.

Schulmeister, S., Schratzenstaller, M., Picek, 2008 r., „A General Financial Transaction Tax – Motives, Revenues, Feasibility and Effects”. Austriacki Instytut Badań Ekonomicznych, badanie zlecone przez Europejskie Forum Ecosocial, współfinansowane przez federalne ministerstwo finansów oraz federalne ministerstwo gospodarki i pracy, marzec 2008 r.

⁽¹⁵⁾ Haug, J., Lamassoure, A., Verhofstadt, G., Gros, D., De Grauwe, P., Ricard-Nihoul, G., Rubio, E., 2011 r., „Europe for Growth – For a Radical Change in Financing the EU”. Sprawozdanie grupy de Larosière’a (Dz.U. C 318 z 23.12.2009). Parlament Europejski, 15 czerwca 2010 r., sprawozdanie w sprawie kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego: zalecenie dotyczące działań i inicjatyw do podjęcia, INI/2010/2242. Sprawozdawca: Pervenche Berès.

Parlament Europejski, 8 marca 2010 r., rezolucja w sprawie podatków od transakcji finansowych (2009/2750 (RSP)).

Parlament Europejski, 8 marca 2011 r., sprawozdanie w sprawie innowacyjnych metod finansowania na szczeblu globalnym i europejskim (2010/2105(INI)); sprawozdawca: Anni Podimata.

⁽¹⁶⁾ Opinia w sprawie komunikatu Komisji: „Wzmocnienie koordynacji polityki gospodarczej w interesie stabilności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – Narzędzia na rzecz silniejszego zarządzania gospodarczego w UE”, Dz.U. C 107/7 z 6.4.2011.

⁽¹⁷⁾ Komisja Europejska, Bruksela, 28 września 2011 r., SEC(2011) 1103 final, dokument roboczy służb Komisji „Streszczenie sprawozdania z oceny skutków – towarzyszący dokumentowi: wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych i zmieniającej dyrektywę 2008/7/WE”.

⁽¹²⁾ Komisja Europejska, Bruksela, 28 września 2011 r., SEC(2011) 1103 final, dokument roboczy służb Komisji „Streszczenie sprawozdania z oceny skutków” towarzyszący dokumentowi: „Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych i zmieniającej dyrektywę 2008/7/WE”.

⁽¹³⁾ Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych i zmieniającej dyrektywę 2008/7/WE, COM(2011) 594 final.

3.4 W tym kontekście propozycja opodatkowania transakcji finansowych wpisuje się w proces zapoczątkowany przez Komisję w oparciu o przegląd głównych dyrektyw sektora rynków papierów wartościowych, mający na celu zagwarantowanie ściślejszej regulacji i większej przejrzystości rynków finansowych⁽¹⁸⁾ postulowanych wielokrotnie w dokumentach EKES-u.

3.5 Przy dwóch różnych okazjach EKES wyraził już pozytywną opinię na temat wprowadzenia podatku od transakcji finansowych: zarówno w opinii z inicjatywy własnej z 15 lipca 2010 r. (zob. przypis 2), jak i opinii z 15 czerwca 2011 r. (zob. przypis 2).

3.5.1 Zdaniem EKES-u we wniosku Komisji COM(2011) 594 wprowadzono europejski system opodatkowania transakcji finansowych zgodnie z ogólnymi wytycznymi zawartymi we wnioskach omówionych w dwóch poprzednich opiniach.

3.6 EKES zgadza się z głównymi argumentami, które skłoniły Komisję do zastosowania PTF na szczeblu wspólnotowym:

- zwiększeniem obciążeń podatkowych od działań finansowych w celu zapewnienia ich sprawiedliwszego wkładu do budżetu publicznego UE i do budżetów państw członkowskich;
- zmianą postępowania podmiotów finansowych poprzez zmniejszenie wolumenu operacji finansowych o wysokiej częstotliwości i krótkim czasie realizacji zlecenia (*high frequency and low latency trading*);
- harmonizacją PTF poszczególnych państw członkowskich poprzez wyznaczenie dwóch minimalnych stawek (0,1 % dla obligacji i akcji; 0,01 % dla produktów pochodnych).

Co się tyczy wkładu do budżetu UE i państw członkowskich, kryzys gospodarczy i ostatni kryzys związany z długiem państwowym wymagają polityki, która ożywiłaby rozwój gospodarczy w sytuacji, gdy budżet publiczny podlega coraz większym restrykcjom.

3.6.1 Przyczyniając się do nowego systemu zasobów własnych budżetu UE, wprowadzenie PTF umożliwiłoby znaczne ograniczenie wkładu państw członkowskich i uzdrowienie budżetów krajowych. Komisja oszacowała, że w 2020 r. nowe zasoby własne mogą stanowić prawie połowę budżetu UE, a wkład państw członkowskich z dochodu narodowego brutto zostały ograniczony do jednej trzeciej w porównaniu z obecną kwotą, która przekracza trzy czwarte.

⁽¹⁸⁾ Bruksela, 20 października 2011 r., COM(2011) 656 final, wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych uchylającej dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.
Bruksela, 20 października 2011 r., COM(2011) 652 final, wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie [EMIR] w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji.

3.6.1.1 Jak stwierdzono wcześniej, zastosowanie PTF byłoby również zgodne z zasadami sprawiedliwości. W ostatnich latach system finansowy korzystał z niższego opodatkowania w wyniku ulgi podatkowej w wysokości 18 mld euro rocznie, związanej z wyłączeniem usług finansowych z płatności VAT.

3.6.1.2 W tym kontekście Komitet poparł już propozycję Komisji, by zmienić system opodatkowania, zwiększając wkład sektora finansowego. Z tego względu uważa, że wniosek Komisji zmierza w pożądanym kierunku.

3.6.2 Co się tyczy możliwości zmniejszenia za pomocą PTF wolumenu transakcji finansowych o wysokim stopniu ryzyka i zmienności, warto zastanowić się nad kategorią transakcji finansowych, na które wniosek powinien wpłynąć w największym stopniu. W operacjach finansowych o wysokiej częstotliwości i krótkim czasie realizacji zlecenia, za pomocą wysoko zaawansowanych technologii informatycznych wykorzystuje się złożone algorytmy matematyczne, które umożliwiają przeanalizowanie w ułamku sekundy danych na temat rynku i, wprowadzając swoje strategie działania na rynkach finansowych (ilość, cena, termin, lokalizacja uczestników rynku i zlecenia kupna/sprzedaży), ograniczają czas opóźnienia (mierzonego w mikrosekundach będących *milionowymi częściami sekundy*). Dzięki tym operacjom uczestnicy rynku są w stanie reagować z wyprzedzeniem na sytuację rynkową, generując operacje zakupu i sprzedaży, które następują w ciągu kilku dziesiątych sekundy. W wypadku tej kategorii transakcji mówi się nawet o *informacyjnym wykorzystywaniu informacji wewnętrznych*⁽¹⁹⁾.

3.6.2.1 Na poszczególnych rynkach finansowych UE udział tych operacji finansowych w handlu wynosi 13–40 %. Oszacowano, że w Stanach Zjednoczonych w ciągu zaledwie 4 lat (2004–2009) wolumen operacji finansowych o wysokiej częstotliwości wzrósł z 30 do 70 %⁽²⁰⁾.

3.6.2.2 Są to transakcje całkowicie odrębne od normalnego funkcjonowania gospodarki realnej, które są w stanie przyciągnąć płynne środki całego systemu gospodarczego, tym samym osłabiając odporność systemu rozumianą jako jego zdolność do oparcia się presji wynikającej z faz krytycznych⁽²¹⁾.

3.6.2.3 W wyniku wzrostu kosztów transakcji zastosowanie PTF miałyby negatywny wpływ na transakcje o wysokiej częstotliwości z powodu skumulowanego efektu zastosowania podatku. Mniejszy wolumen transakcji o wysokiej częstotliwości sprzyjałby działalności instytucji finansowych ukierunkowanej

⁽¹⁹⁾ Schulmeister, S., (2011 r.), op. cit.

The New York Times, 23 lipca 2011 r., „Stock Traders Find Speed Pays, in Milliseconds”. Duhigg, C.

⁽²⁰⁾ KE (8 grudnia 2010 r., konsultacje publiczne) – przegląd dyrektyw w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID). DG ds. Rynku Wewnętrznego i Usług.
KE, 20 października 2010 r., SEC(2011) 1226 final. Dokument roboczy służb Komisji: ocena skutków towarzysząca wnioskowi dotyczącemu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych (przekształcenie) oraz wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych.
Austriacki Instytut Badań Ekonomicznych, 2011 r., op. cit.

⁽²¹⁾ Persaud, A., 14 października 2011 r., „Podatek Tobina? Można to zrobić”, zob. www.lavoce.info.

na tradycyjne pośrednictwo kredytowe, co przyniosłoby niewątpliwie korzyści takim uczestnikom rynku, jak małe i średnie przedsiębiorstwa, które są obecnie pogrążone w poważnym kryzysie płynnościowym.

3.6.2.4 Obowiązujące już systemy opodatkowania transakcji finansowych wykazały się zdolnością do ograniczenia wolumenu transakcji i zmienności cen papierów wartościowych, umożliwiając zmniejszenie premii z tytułu ryzyka. Logiczne jest zatem, że wprowadzenie PTF na szczeblu europejskim wywołałoby również znaczny spadek w wypadku tej kategorii „nieproduktywnych” transakcji.

3.6.3 Co się tyczy celu harmonizacji podatkowej, dziesięć państw członkowskich UE wprowadziło już pewien czas temu zróżnicowane formy opodatkowania działań i transakcji finansowych (Belgia, Cypr, Francja, Finlandia, Grecja, Irlandia, Włochy, Rumunia, Polska i Wielka Brytania). Kraje te będą musiały dostosować swe przepisy do prawodawstwa wspólnotowego (innymi słowy, będą ewentualnie zmuszone zastosować minimalną stawkę i zharmonizować podstawę opodatkowania w oparciu o przepisy wspólnotowe). Z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego wprowadzenie PTF przyniosłoby korzyści najefektywniejszym rynkom finansowym, a zarazem umożliwiłoby uniknięcie zakłóceń wynikających z przepisów podatkowych ustanowionych jednostronnie przez państwa członkowskie.

4. Uwagi szczególne

4.1 Komisja opracowała ocenę skutków wprowadzenia PTF dotyczącą wpływu tego podatku na PKB w perspektywie długoterminowej. Szacuje się, że wpływ ten zawiera się w przedziale od $-0,17\%$ (przy stawce wynoszącej $0,01\%$) do $-1,76\%$ (przy stawce $0,1\%$). W ocenie tej założono szczególnie niekorzystny scenariusz, który nie uwzględnia żadnych czynników łagodzących, takich jak np. wyłączenie rynku pierwotnego, wyłączenie transakcji z udziałem co najmniej jednego podmiotu niefinansowego oraz wpływ na inne zmienne makroekonomiczne. Zdaniem Komisji gdyby uwzględniono czynniki łagodzące, maksymalny wpływ na PKB zmalałby z $-1,76\%$ do $-0,53\%$. Jeśli chodzi o wpływ na zatrudnienie, oszacowano, że zawierałby się on między $-0,03\%$ (dla stawki $0,01\%$) a $-0,20\%$ (dla stawki $0,1\%$).

4.2 W rzeczywistości jeśli do długoterminowego wpływu PTF na PKB doda się skutki związane: z poprawą funkcjonowania rynków finansowych dzięki ich stabilizacji; z przesunięciem inwestycji do gospodarki realnej; z polityką regulacyjną zdolną zwiększyć wydajność, skuteczność i przejrzystość rynków i z konsolidacją podatkową w państwach członkowskich wynikającą z większej dostępności środków, w kategoriach zmiany PKB można by nawet mówić o ogólnych skutkach pozytywnych, szacowanych na $0,25\%$ ⁽²²⁾.

4.3 EKES uważa, że ocena skutków dołączona do wniosku Komisji jest niewystarczająca i dlatego też Komisja powinna przedstawić dodatkową analizę tej oceny, w której bardziej szczegółowo omówiono by wpływ samego wniosku.

4.3.1 EKES uważa, że należy rozważyć: niektóre skutki wymienione w niniejszej opinii, nieuwzględnione w ocenie skutków Komisji, część wyjaśnień hipotez przyjętych w ocenie skutków Komisji (na przykład elastyczność popytu na produkty finansowe podlegające PTF), wpływ ewentualnych przesunięć na konsumentów i przedsiębiorstwa, a także wpływ wprowadzenia PTF na zatrudnienie w sektorze finansowym państw członkowskich UE.

4.4 EKES uważa, że PTF powinien zostać wprowadzony w oparciu o odpowiednie zasady, tak aby wyeliminować lub przynajmniej ograniczyć ryzyko i związane z nim koszty. Ryzyko, które zdaniem EKES-u należałoby wziąć pod uwagę, obejmuje takie kwestie, jak możliwe przeniesienie kosztów podatku na koszty kredytów dla przedsiębiorstw i konsumentów; zmniejszenie zysków z funduszy emerytalnych; delokalizacja inwestycji finansowych; podwyższenie kosztów dla przedsiębiorstw w wypadku transakcji zabezpieczających (przed wahaniami cen surowców i kursów walutowych); wpływ podatku na zyski sektora finansowego i na te państwa członkowskie, w których sektor ten ma duże znaczenie, a także wpływ na gospodarkę, gdyby podatek wprowadzono w okresie złej koniunktury gospodarczej.

4.5 EKES uważa, że ryzyko to rekompensują jednak znacznie większe możliwości i korzyści. Choć PTF będzie ciążył na inwestycjach krótkoterminowych, to jednak spowoduje wzrost popytu na inwestycje średnio- i długoterminowe, które są typowo wykorzystywane do finansowania przedsiębiorstw i budżetów państw. Wszystko to przełoży się na większą płynność na rynkach, a tym samym przyczyni się do poprawy sytuacji przedsiębiorstw, gospodarstw domowych i długów państwowych. Szczególne znaczenie będzie miała większa stabilność rynków instrumentów pochodnych. W istocie specyfika tych produktów powinna sprawić, że znacznie spadnie liczba dokonywanych transakcji, co zahamuje mnożenie się instrumentów, które w dużym stopniu odpowiadają za kryzys, jaki w ostatnich latach dotknął rynki finansowe i gospodarkę światową.

4.6 Możliwa dodatkowa opłata pobierana od funduszy emerytalnych wskutek wprowadzenia PTF byłaby niewielka, biorąc pod uwagę sposób prowadzenia i rodzaje inwestycji; ponadto ewentualne przeszacowanie wartości typowych aktywów funduszy emerytalnych (inwestycje podlegające mniejszym wahaniom) będzie mogło zrównoważyć i przewyższyć możliwy spadek zysków wynikający z zastosowania PTF. EKES uważa niemniej, że dla wyeliminowania lub ograniczenia skutków przedmiotowego podatku dla funduszy emerytalnych można się zastanowić nad możliwością zmniejszenia stawek lub nad pewnymi formami wyłączenia tego sektora.

4.7 Zakres zastosowania i stawki PTF ustalane są z uwzględnieniem celu, jakim jest ograniczenie negatywnych skutków delokalizacji inwestycji i środków finansowych poza UE. EKES również podkreślał tę potrzebę w chwili, gdy zrezygnowano już z wprowadzenia tego podatku w skali światowej.

⁽²²⁾ Griffith-Jones, S., Persaud, A., 2012, op.cit.

4.7.1 Przyjęcie zasady siedziby (lub terytorialności) wymaga, by również instytucje finansowe z krajów trzecich posiadające siedzibę w UE podlegały PTF, co oznacza szeroki zakres zastosowania tego podatku. Samo określenie terytorialności instytucji finansowych w celu wyznaczenia państwa członkowskiego, w którym pobiera się podatek, umożliwi ograniczenie do minimum zjawiska oszustwa podatkowego i unikania opodatkowania.

4.7.2 By w jeszcze większym stopniu złagodzić skutki delokalizacji transakcji finansowych, EKES popiera propozycję Parlamentu Europejskiego w sprawie wprowadzenia zasady emisji (issuance principle), na podstawie której podatek stosuje się (to samo dotyczy opłaty skarbowej) do wszystkich transakcji z zastosowaniem instrumentów finansowych emitowanych przez osoby prawne zarejestrowane w UE ⁽²³⁾.

4.7.3 Chociaż EKES przypomina, że w opinii przyjętej w 2010 r. (zob. przypis 2) zalecał zastosowanie jednolitej stawki w wysokości 0,05 %, zgadza się, że zastosowanie dwóch stawek – zgodnie z propozycją Komisji – zmierza do zmniejszenia ryzyka delokalizacji rynków oraz gwarantuje odpowiednie środki dla budżetu UE i państw członkowskich.

4.7.4 EKES przypomina ponadto, że tam, gdzie PTF został wprowadzony ze szczególną dbałością o działania kontrolne, podstawę opodatkowania i zastosowanie stawki, z punktu widzenia dochodu uzyskano pozytywne wyniki, a wzrost gospodarczy nie został wyhamowany. Stało się tak w Korei Południowej, Hong Kongu, Indiach, Brazylii, Afryce Południowej i na Tajwanie ⁽²⁴⁾.

4.8 Wyłączenie rynku pierwotnego z zakresu opodatkowania minimalizuje wpływ PTF na koszty finansowania realnych działań, ograniczając go do skutków pośrednich mniejszej płynności w zakresie papierów wartościowych znajdujących się w obrocie instytucji finansowych.

4.9 Stosując się również do umów dotyczących walutowych instrumentów pochodnych, lecz nie do kasowych transakcji walutowych, podatek pozwoliłby opodatkować znaczną część

operacji spekulacyjnych na rynkach walutowych ⁽²⁵⁾. Ewentualne włączenie kasowych transakcji walutowych do obszaru zastosowania PTF nie stanowiłoby ani rzeczywistego ograniczenia swobody przepływu kapitału (wziąwszy również pod uwagę przewidziane stawki), ani naruszenia odnośnych postanowień traktatu lizbońskiego (grupa zadaniowa ds. innowacyjnego finansowania rozwoju, Paryż, czerwiec 2010 r.).

4.10 Jak EKES już zauważył (w opinii przyjętej w 2011 r.; zob. przypis 2), PTF i PDF nie są alternatywnymi systemami opodatkowania. PTF wpływa zasadniczo na transakcje krótkoterminowe, a PDF – na wszystkie działania finansowe (a zatem również na transakcje zawierane na rynku pierwotnym). Wprowadzenie PTF nie wyklucza możliwości zastosowania wspólnotowego systemu PDF, zwłaszcza jeżeli nadrzędnym celem jest sprawiedliwy i znaczący wkład sektora finansowego do finansów publicznych (opinia z 2010 r.; zob. przypis 2), a także harmonizacja podatku od działań finansowych w celu wzmocnienia jednolitego rynku. Ponadto zastosowanie europejskiego systemu opodatkowania transakcji finansowych samo w sobie sprawia, że jeszcze bardziej niezbędne staje się większe ujednoczenie systemów opodatkowania ogółu działalności finansowej w poszczególnych państwach członkowskich.

4.10.1 PTF ma niejednorodny wpływ na społeczeństwo zarówno ze względu to, że podmioty o wysokich dochodach w większym stopniu korzystają z usług sektora finansowego, jak i na to, że gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa inne niż finansowe nie ponoszą kosztów bezpośrednich, gdyż podatek ten nie obejmuje przyznawania i zaciągania pożyczek, które ich dotyczy. Transakcje te obciążałyby wyłącznie ewentualne koszty pośrednie wynikające z mniejszej płynności działań podejmowanych przez instytucje finansowe.

4.11 System pobierania podatku jest prosty, a jego koszty w wypadku operacji przeprowadzanych na rynkach, a – ogólnie – transakcji rejestrowanych są bardzo niskie. W związku z tym konieczne jest poszerzenie wymogów rejestrowania operacji finansowych, w tym operacji w obrocie pozagiełdowym („over the counter”), które dotyczą niestandardowych produktów negocjowanych dwustronnie między dwiema stronami na rynkach pozagiełdowych instrumentów pochodnych.

Bruksela, 29 marca 2012 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON

⁽²³⁾ W wypadku nieuiszczenia opłaty skarbowej przez kontrahentów umowa kupna lub sprzedaży okazałaby się niemożliwa do zastosowania. Parlament Europejski: „Projekt sprawozdania w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu opodatkowania transakcji finansowych zmieniającej dyrektywę 2008/7/WE”, sprawozdawca: Anni Podimata (10 lutego 2012 r.).

⁽²⁴⁾ Griffith-Jones, S., Persaud, A., 2012. op.cit.

⁽²⁵⁾ Transakcje walutowe są właśnie takim rodzajem transakcji, których opodatkowanie wymyślił J. Tobin. Tobin, J., 1978, „A Proposal for International Monetary Reform” („Propozycja międzynarodowej reformy walutowej”). Przemówienie prof. Tobina jako prezesa na konferencji Eastern Economic Association w 1978 r., Wash. D.C., Cowles Foundation Paper. Przedruk w „Eastern Economic Journal”, 4 (3–4) lipiec – październik 1978.

ZAŁĄCZNIK

do opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Następujące poprawki, które uzyskały poparcie co najmniej jednej czwartej oddanych głosów, zostały odrzucone w trakcie debaty:

Dodać nowy punkt 1.2 po punkcie 1.1

Komitet żywi jednak poważne obawy, że podatek taki może mieć niekorzystny wpływ na wzrost i zatrudnienie, na co wskazano w ocenie skutków przeprowadzonej przez Komisję. Niepokoi się ponadto możliwymi konsekwencjami poza sektorem finansowym, zwłaszcza dotyczącymi dostępu małych i średnich przedsiębiorstw oraz rolników do kapitału, a także wzrostu kosztów dla kredytobiorców i osób oszczędzających w funduszach emerytalnych. Zaproponowany podatek może także osłabić siłę nabywczą gospodarstw domowych o niskich dochodach.

Uzasadnienie

Zostanie przedstawione ustnie.

Wynik głosowania

Za: 93
Przeciw: 143
Wstrzymało się: 11

Punkt 1.10**Dodać**

EKES podkreśla potrzebę zachowania ostrożności w zarządzaniu negatywnymi makro- i mikroekonomicznymi następstwami wdrożenia przepisów w zakresie PTF poprzez wyeliminowanie lub, przynajmniej, ograniczenie związanego z nimi ryzyka i kosztów. W związku z tym należy zauważyć, że udział sektora finansowego w gospodarce jest w każdym państwie członkowskim inny, z czego można wnioskować, że obciążenia związane z tym podatkiem mogą nie rozłożyć się równo między państwa członkowskie. Dlatego też EKES uważa, że dla złagodzenia najpoważniejszych konsekwencji negatywnych, jakie zastosowanie PTF może mieć dla gospodarki realnej, konieczne jest rozważenie wprowadzenia odpowiednich mechanizmów kompensujących.

Uzasadnienie

W każdym państwie członkowskim sektor finansowy ma inny udział w gospodarce. EKES powinien zauważyć ten fakt.

Wynik głosowania

Za: 86
Przeciw: 137
Wstrzymało się: 15

Punkt 3.3.2**Zmienić**

Podkreślając, że obecny kryzys wywołany został przez kryzys finansowy z 2007 r. i objął gospodarkę realną w 2008 r. (1), EKES uważa, iż sektor w największym stopniu odpowiedzialny za ten kryzys (wspólnie z klasą polityczną) – czyli sektor finansowy – powinien wnieść odpowiedni wkład do jego przezwyciężenia. Do tej pory państwa członkowskie zobowiązały się udzielić sektorowi finansowemu wsparcia (pod względem finansowania i gwarancji) w wysokości 4 600 mld euro, co odpowiada 39 % PKB UE 27 z 2009 r. Pomoc ta stanowiła niebezpieczne obciążenie dla finansów publicznych niektórych państw członkowskich UE, wywołując groźny kryzys strefy euro (2).

Uzasadnienie

Mówiąc o odpowiedzialności za kryzys, nie można pomijać polityków, bo jest oczywiste, że ich wieloletnie nieodpowiedzialne działania w poważnym stopniu przyczyniły się do kryzysu w wielu państwach.

Wynik głosowania

Za: 72
Przeciw: 154
Wstrzymało się: 15

(1) Opinia w sprawie komunikatu Komisji: „Wzmocnienie koordynacji polityki gospodarczej w interesie stabilności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – Narzędzia na rzecz silniejszego zarządzania gospodarczego w UE”, Dz.U. C 107/7 z 6.4.2011.

(2) Komisja Europejska, Bruksela, 28 września 2011 r., SEC(2011) 1103 final, dokument roboczy służb Komisji „Streszczenie sprawozdania z oceny skutków – towarzyszący dokumentowi: wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych i zmieniającej dyrektywę 2008/7/WE”.

Punkt 4.6

Zmienić

~~Możliwa Być może dodatkowa opłata pobierana od funduszy emerytalnych wskutek wprowadzenia PTF byłaby niewielka, mogłaby zostać uznana za niewielką, biorąc pod uwagę sposób prowadzenia i rodzaje inwestycji; ponadto, a ewentualne przeszacowanie wartości typowych aktywów funduszy emerytalnych (inwestycje podlegające mniejszym wahaniom) będzie mogło zrównoważyć i przewyższyć możliwy spadek zysków wynikający z zastosowania PTF. Jest jednak bardzo prawdopodobne, że skutkiem tego podatku będzie obniżenie wielkości przyszłych emerytur, co ma szczególne znaczenie dla pracowników z tych państw członkowskich, w których środki gromadzone w kapitałowych funduszach emerytalnych stanowią bardzo dużą część emerytury. Dlatego EKES uważa niemniej, że dla wyeliminowania lub ograniczenia skutków przedmiotowego podatku dla funduszy emerytalnych należy całkowicie zwolnić z tego podatku transakcje, których istotą jest przekazanie (wplata) składek do funduszu emerytalnego oraz ich ostateczna wypłata można się oraz zastanowić się nad możliwością znaczącego zmniejszenia stawek lub nad pewnymi formami wyłączenia tego sektora w przypadku pozostałych transakcji.~~

Uzasadnienie

Jak wynika z informacji prezentowanych podczas posiedzenia grupy studyjnej, podatek ten może zmniejszyć wysokość przyszłych emerytur kapitałowych nawet o 5 %. To nie jest moralne, aby miliony przyszłych europejskich emerytów były w taki sposób zmuszane do zmniejszania swojej przyszłej, najczęściej niskiej emerytury.

Wynik głosowania

Za: 82
Przeciw: 142
Wstrzymało się: 19

Punkt 4.7.3

Zmienić

~~Chociaż EKES przypomina, że w opinii z 2010 r. (zob. przypis 2) zalecał zastosowanie jednolitej stawki w wysokości 0,05 %, zgadza się, że zastosowanie dwóch stawek – zgodnie z propozycją Komisji – zmierza do zmniejszenia ryzyka delokalizacji rynków oraz gwarantuje odpowiednie środki dla budżetu UE i państw członkowskich. Niemniej EKES uważa, że gdyby podatek ten miał objąć wyłącznie kraje Unii Europejskiej i nie miał charakteru globalnego, maksymalna stawka nie powinna przekroczyć 0,05 %, a jej ewentualny wzrost do 0,1 % (zgodnie z propozycją Komisji) mógłby nastąpić po kilku latach i wnikliwej analizie skutków gospodarczych i społecznych obowiązującego rozwiązania.~~

Uzasadnienie

Nie ma żadnych powodów, zwłaszcza w związku z wieloma trudnymi do przewidzenia skutkami proponowanego rozwiązania, aby EKES zmieniał swoje wcześniejsze stanowisko dotyczące maksymalnej stawki na poziomie 0,05 %.

Wynik głosowania

Za: 85
Przeciw: 144
Wstrzymało się: 12
